

De små eventyrere

Museumsbestyreren priser eventyrlysten.

De er der hvor de voksne kvier seg for å være: blant døde kråker, mudder og kratt. De fanger frosker og småkryp på glass. De kikker inn gjennom nauboens vinduer, de farter rundt på skateboard og løpehjul og er aldri langt fra en ball. Det er dem som finner liket under pressingen i den forlatte garasjen, der voksne aldri ville ha gått inn fordi det stod «Adgang forbudt».

Det er de som eier verden, for ingenting er dem fremmed: Guttungene som enda ikke er blitt fornuftige! Gudskjelov for dem! Den slags trollunger kommer nemlig med særegne skatter til museene!

Sist høst kom Ole-Alexander Hansen Andersen med en pose med rustne, gamle nøkler, funnet bak en stein inni en kirkegårdsmur (hvilken voksen hadde vel pillet borti en sånn stein!). Nøklene kunne ha passet de mange skap og rom i kirken, hvem vet, det var ikke mulig å finne ut av. En magi hviler over dem – for hvor passer de og hvorfor var de blitt gjemt på et sikt sted?

Denne sommeren: Jonas Ansgar. G. Ehnebom snorkler rundt etter sandkrabber. Han fanger en, men nei, det er et potteskår han får tak i, med merkelig mønster. Det ser gammelt ut.

**gaver til
MUSEET**

Lillesands-Posten

Julius Schütz er på farten, det har stilnet etter kraftig stormvær. Han vasser i vannkanten, der det er uframkommelig på land og hvor det ikke er sti og merket løype. Og der ligger den, den lille figuren med middelalderaktig drakt.

En liten blytung figur som kanskje stammer fra ei nederlandsk seilskute en gang for lenge siden?

Nøkler, potteskår og blyfigur: Funnene er via museet blitt videreformidlet til fagfolk, og kanskje kommer det mer ut av dette, det vites ikke ennå.

På Bornholm ble en guttunge en gang fascinert av funnet av en runestein. Han fartet rundt og fant mange nye runesteiner der ingen hadde tenkt på å lete. Gamle runer er som brev fra Vikingtiden, og for den som er blitt betatt og grepert av historien, er et budskap i runer langt mer verdifullt enn gull og glitter.

Det ligger eventyr og oppdagelses i disse Askeladden-guttene (jeg har ikke hørt om jenter på tilsvarende oppdrag til nå): En utforskende frihet som nesten alltid er gått tapt i den voksne. På Lillesand by- og sjøfartsmuseum er det en stor glede når slike eventyrere kommer forbi og presenterer sine funn!

Anne Sophie Høegh-Omdal
Museumsbestyrer

FUNN: Julisu med figuren han fant.

MENINGER

OM INVESTERINGER: Bjørn Daniel Solberg svarer ordføreren.

Kort replikk til Arne Thomassen

Leserbrev: I leserbrev 19/8 ramser Arne Thomassen opp en del investeringer som er gjort på Justøya som om det skulle være en gave til oss som bor i kommunens periferi.

Jeg vil anta at vann, kloakk, sopphåndtering, toaletter, friarealer og flytebrygger er kommunale servicetilbud som sentrumsnære inn-

byggere tar som en selvfølge. Hvorfor blir det da presentert som noe oppsiktsvekkende når det gjelder Justøya? Er vi ikke likeverdige innbyggere av kommunen?

Ifølge Thomassen har kommunen investert 25 millioner kroner på Justøya de siste ti år. Takk for det! Det er gjennomsnittlig to og

en halv million pr. år. Neppe et beløp som er med til å velte kommunenøkonomien.

Avslutningsvis vil jeg benytte anledningen til å gratulere Arne Thomassen med sin beslutning om å fortsette som lokalpolitiker i Lillesand. Til tross for politisk uenighet i enkelte saker og friske me-

ningsutvekslinger i form av leserbrev, så respekterer jeg og setter stor pris på Thomassens gode humør, entusiasme, engasjement og pågangsmot. Det er verdifulle egenkaper både innefor og utenfor den politiske arena.

Bjørn D. Solberg
Medlem Lillesand Venstre